

thinget tilstillede: „Forflag til Lov om Eftergjørelse af Kunstarbejder“, samt Indstillinger fra Fællesudvalget over: „Forflag til Lov angaaende Omordning af Københavns Politim. v.“ Med Hensyn til den Erklæring, der af Udvalget er afgiven over det fra Lands-thinget tilbagesendte Forflag til Lov om Eftergjørelse af Kunstarbejder, skal jeg opfordre de Herrer, der maatte ville stille Endringsforflag til denne Sags eneste Behandling, til at indlevere disse i Bureauet inden i Aften Kl. 7.

Efter Dagsordenen gif man derpaa over til Trede Behandling af: „Forflag til Lov om Forandring i Lov om Sognebaands Løsning, af 4de April 1855“. (Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 5005 ff.).

Til denne Behandling var intet Endringsforflag stillet; Lovforslaget i sin Heelhed fattes under Forhandling.

Kirke- og Underviisningsministeren: I Henshold til Alt, hvad jeg har yttret ved denne Sags tidligere Behandling, kan jeg ikke Andet end fraraade Thinget at gaae ind paa Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det nu foreligger, thi efter min Opfattelse gaaer det ud paa en Indblanding i et reent kirkeligt og administrativt Anliggende; det har kun en lille Tilføjetning, med Hensyn til hvilken der vilde udfordres en Lov, men det gaaer langt videre, end Nødvendigheden kræver. Jeg har derfor ogsaa erklæret, at jeg ikke kunde indstille et saadant Lovforslag til Hans Majestæts Approbation.

Barfod: Imod det, som den ærebe Kirkeminister nys erklærede, skal jeg tillade mig at sætte den Paastand, at nærværende Lovforslag angaaer et reent borgerligt Anliggende; men derimod maa jeg gjentage den Erklæring, som jeg tillod mig at fremsætte, da Sagen var til forrige Behandling. Efter min Overbeviisning er Forslaget, saaledes som det ved anden Behandling blev vedtaget, i Meget, og jeg kunde vel sige i det Væsentlige, godt, men der er dog Ting i det, som jeg paa ingen

Måade kan give min Stemme. Jeg kan ligesaa lidt idag som tidligere give min Stemme til, at Kirkeministeren skal være Overbiskop, at den konfessionsløse Kirkeminister — man har saa ofte brugt som Stræmmebillede det Udtryk om Rigsdagen, at den var konfessionsløs, men Kirkeministeren er det ligesaa fuldt — skal kunne være en Overinstants, til hvem Biskoppernes Afgjørelser kunne indaankes, og derfor kan jeg ligesaa lidt idag som forrige Gang give min Stemme til Lovforslaget, saaledes som det foreligger, nægtet det ganske vist gjør mig ondt at stemme imod det. Mit Forslag ved anden Behandling fik kun 16 Stemmer for sig; det var mig ikke muligt igjen at stille det til tredje Behandling, og det vilde vel ikke engang have været passende, selv om jeg kunde have faaet det stillet; men jeg skal dog tillade mig at gjøre Forsamlingen opmærksom paa, at blandt de 16, som forrige Gang stemte for det, var ogsaa den ærebe Kirke- og Underviisningsminister, der altsaa ikke frygte for dette Forslags Vedtagelse, men fandt det ligesaa berettiget som jeg selv. Mit Forslag blev, som sagt, ikke vedtaget, og som Følge deraf maa jeg vedblive at stemme mod Lovforslaget, som det foreligger.

P. C. Olsen: I Modføjetning til, hvad den ærebe Minister yttrede, skal jeg tillade mig at opfordre det høie Thing til at vedtage det foreliggende Lovforslag. Det forekommer mig ogsaa, at den væsentligste Indvending, som den ærebe Minister forrige Gang gjorde imod det, nu er bortfalden, idet Sognebaandsløserne, hvad enten man vedtager eller forkaster det, ville komme til at betale to Gange, og den ærebe Minister holdt dog navnlig paa, at man ikke maatte straffe dem med det Samme, vi, som han udtrykte sig, straffede Ministeren; jeg skal derfor tillade mig at opfordre Thinget til at vedtage det foreliggende Lovforslag. Jeg betragter det kun som en Udtalelse fra Rigsdagen om, at den ikke vil lade nogen anden Myndighed bestemme, hvad der skal afgøres ved Lov, eller lade sig unddrage de Sager, som jeg troer, at Thinget dog er enigt med mig i høre under Rigsdagens Omraade.